

ПАМ'ЯТІ ВОЛОДИМИРА ПЕТРОВИЧА ГОРОШКА

16 березня 2014 р. виповнилося 90 років від дня народження Горошка В. П. Народився він у місті Слов'янську на Донеччині в сім'ї робітника-залізничника.

Після закінчення середньої школи вступив до Слов'янського індустріально-хімічного технікуму, навчання в якому перервала Друга світова війна. Від березня 1944 до квітня 1947 р. він перебував на військовій службі. Був старшиною роти у складі 56 мотострілкового полку 23 танкової дивізії на 1 та 4 Українських фронтах. Мав тяжке поранення. Був нагороджений орденом Червоної зірки і Вітчизняної війни I ступеня та бойовими медалями.

Після демобілізації у 1947 р. пов'язав своє життя з рибним господарством. Закінчив курси рибоводів при Білгород-Дністровському рибпромисловому технікумі, потім Всесоюзний інститут харчової промисловості. Працював рибоводом дільниці, потім головним рибоводом господарства «Донрибокомбінат». За участю В. П. Горошка та директора комбінату Б. О. Ніколюка «Донрибокомбінат» став найпередовішим рибним господарством в Україні, отримав статус дослідно-показового та був нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

У 1963 р. Володимира Петровича було призначено начальником Управління рибної промисловості і внутрішніх водойм Уккрандгоспу, яке з 1964 р. було реформоване в Головне управління рибного господарства внутрішніх водойм УРСР «Укрголоврибгосп», начальником якого, на правах міністра, наказом Ради Міністрів УРСР був призначений Горошко В. П.

У серпні 1988 р. на базі Головного управління було створене Виробниче державно-колективне об'єднання рибного господарства України «Укррибгосп». Установчими зборами уповноважених представників трудових колективів підприємств і організацій він був одностайно обраний і наказом Держагропрому УРСР призначений генеральним директором цього об'єднання. Три десятиліття поспіль В. П. Горошко очолював рибогосподарську галузь України.

За період роботи Володимира Петровича на цій посаді вилов ставової риби в республіці збільшився з 7,9 до 115,4 тис. т, або в 14,6 рази. Вирощування рибопосадкового матеріалу зросло в 12 разів. Для забезпечення таких показників та ефективності діяльності галузі була створена база основного виробництва та відповідна інфраструктура. Зокрема, за рахунок будівництва було майже в 4 рази збільшено площу ставів. У с. Забір'я побудований завод з виготовлення засобів механізації трудовітких процесів у рибництві. З будівельних бригад та загонів

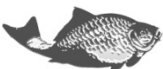
рибних господарств створені 14 пересувних механізованих колон, об'єднаних у трест «Спецриббуд» із потужними будівельною технікою, автомобільним транспортом та засобами механізації будівництва. В галузі було створено два комбикормові заводи. Один із них — Дніпропетровський, оснащений досконалим обладнанням японського виробництва. Для оперативного вирішення питань проектування об'єктів галузі проектне бюро було реорганізоване в Проектну контору, укомплектовану досвідченими фахівцями.

Для забезпечення науково-технічного розвитку рибного господарства республіки Український науково-дослідний інститут рибного господарства (УНДІРГ) разом з «Укрголоврибгоспом» активно вів селекційно-племінну роботу (введення нових високопродуктивних порід та внутрішньопорідних типів українських порід коропів), акліматизував нові об'єкти рибництва (рослиноїдних риб далекосхідного комплексу, лососевих риб, каналного сома, буфало, піленгаса), розробляв високоєфективні рецепти кормів, що сприяло зростанню рибопродуктивності водойм. Дослідно-конструкторське бюро рибницької техніки «Техрибвод» розробляло та виготовляло механізми для виробничих процесів у рибництві. Саме завдяки залученню сил науково-дослідного інституту, проектних і конструкторських установ з'явилась можливість забезпечити створення рибницьких господарств індустріального типу на теплих водах енергетичних об'єктів. У 1989 р. індустріальні тепловодні рибницькі цехи виростили 13,3 тис. т високоякісної продукції, що становило 12% загального вилову риби рибницьких господарств.

За ініціативою В. П. Горошка була приділена особлива увага розвитку рибного господарства на водосховищах дніпровського каскаду. На новий рівень поставлене сприяння природному нересту риб та його охорона. Особливий ефект рибне господарство водосховищ отримало від зарибнення їх життєздатною молоддю рослиноїдних риб індивідуальною масою до 200 г, яка здатна в достатній мірі використовувати природні корми та уникнути пресу хижих риб. Завдяки зарибненню водосховищ вилов товарної продукції рослиноїдних риб становив у 1989 р. більше 550 т, яка була використана для виготовлення високоякісних баличних виробів. Риболовецькі колгоспи, які здійснювали промисел на водосховищах, за цей період організаційно, технічно та економічно змінилися. Для роботи в рибгоспах залучалися висококваліфіковані фахівці з рибництва, рибальства, рибопереробки тощо загальною чисельністю понад 12 тисяч осіб.

Завдяки зусиллям В. П. Горошка рибне господарство внутрішніх водойм України мало найкращі показники виробництва серед інших республік колишнього СРСР.

Очолюючи життєвоважливу галузь народного господарства, Володимир Петрович Горошко проявляв талант керівника, організатора, вихователя, творчу ініціативу і високу відповідальність за доручену справу. У ньому поєднувався сплав професійної майстерності і високої моралі, ініціативність і принциповість з добрими організаторськими здібностями. Він відмінно розбирався в рибницьких процесах, кваліфіковано вирішував питання виробничо-господарської діяльності рибницьких ставових, риболовецьких господарств і будівельних організацій. Його професіоналізм, висока кваліфікація, уміння визначати головне і відкинути

другорядне, а також досвід, непохитна сила волі схвально і стимулююче впливали на працівників. Свій багаторічний досвід роботи і глибокі знання виробництва Володимир Петрович щиро і постійно передавав працівникам рибного господарства. Завжди керувався моральними і духовними людськими цінностями, був взірцем вимогливості, принциповості і організованості, повсякденної турботи про потреби людей, чуйності та поваги до них.

В. П. Горошко був людяним, чуйним, щирим, скромним і не байдужим, чесним і порядним керівником. Ніщо не обминало його гострого розуму і непокірної душі, на все мав свій погляд, про все – свою думку. Він був поміркованою і розсудливою людиною, знав ціну справжнього життя.

Усі сили і знання, великий досвід і організаторські здібності віддав розвитку рибного господарства, підвищенню його ефективності. Любив свою справу і черпав у ній радість, задоволення. Єднав колектив працею, відданістю справі. Зумів згуртувати однодумців-ентузіастів, виховати кваліфікованих фахівців, вмілих організаторів, які разом з ним створювали матеріально-технічну базу рибного господарства.

Це був професіонал у своїй галузі завдяки знанням, таланту, зусиллям, відповідальності, наполегливості та відданості роботі. За період його керівництва галузю розвиток рибного господарства піднявся до високих показників. Держава високо оцінила результати його діяльності. Володимир Петрович Горошко був нагороджений орденом Жовтневої революції, двома орденами Трудового Червоного Прапора, орденом «Знак Пошани», Почесною Грамотою Президії Верховної Ради УРСР та багатьма медалями.

Помер Володимир Петрович Горошко 14 грудня 1993 року, похований на Байковому кладовищі. Пам'ять про нього надовго залишиться у працівників рибного господарства.

Фахівці та науковці рибогосподарської галузі.

